

SECONER-NIEUWS

IN DEZE EDITIE:

<i>Van de bestuurs- tafel</i>	1
<i>Ziektekosten- verzekering</i>	2
<i>PV-motorclub</i>	2
<i>Varen op de Friese wateren</i>	3
<i>Medische dienst weer in de lucht</i>	5
<i>“Heup” doet leven</i>	6
<i>Wat doe jij nu?</i>	8
<i>PV evenementen</i>	10
<i>Historische pompen</i>	11
<i>Bericht uit Senegal</i>	12
<i>De Gieting</i>	15
<i>Pensionering</i>	18
<i>Personalia</i>	19
<i>Contactadressen</i>	20

Seconer-Nieuws en AVG

Zoals jullie eerder in Seconer-Nieuws hebben kunnen lezen mogen gegevens niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van bpRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u Seconer-Nieuws wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres:

Redactie@seconer.nl

VAN DE BESTUURSTAFEL

Van de voorzitter

Op mijn vorig schrijven kreeg ik het commentaar dat ik het stukje begonnen was met het woordje “ik”. Bij deze wil ik dan ook alle taalpuristen mijn excuses aanbieden voor dit vergrijp. Maar nu ik toch al begonnen ben, kan ik nu alle zinnen gewoon beginnen met “Ik”.

Het is de afgelopen maanden een zeer rare tijd voor het bestuur en mij geweest. Op persoonlijk vlak kreeg ik, veel sneller dan ik voor mogelijk heb gehouden, een ander huis aangeboden. Het was de bedoeling om over twee à drie jaar te gaan verhuizen, maar nu kreeg ik een aanbod waar ik geen nee tegen kon zeggen. Dat betekende echter in de coronatijd het nieuwe huis behangen en vloeren leggen, het oude huis verkoop klaar maken en dan tussendoor nog even verhuizen zonder al te veel hulp. Maar het is gelukt, het oude huis is verkocht en ik leef nog.

Ook op bestuurlijk gebied was het een rare tijd. Normaal zouden we enorm druk met de voorbereiding van de reünie zijn geweest en hadden we elkaar omstreeks deze tijd weer allemaal gezien. Maar door de coronamaatregelen heeft het niet zo mogen zijn.

Dat wil niet zeggen dat het bestuur stil heeft gezeten. In tegendeel, via email en andere elektronische verbindingsmogelijkheden hebben we nog heel vaak onderling contact gehad..

Onze sponsor, de bp, had het in de coronatijd ook heel erg moeilijk en in overleg hebben wij besloten een deel van de subsidie terug te storten, aangezien onze uitgaven dit jaar een stuk lager zijn. Verderop in dit blad wordt hier nader op ingegaan.

Verder wordt er hard gewerkt om onze website te optimaliseren. Ik raad dan ook een ieder aan om hier regelmatig op te kijken.

Onze secretaris is druk bezig geweest met het achterhalen van de gegevens van nieuwe leden. Door de Wet op de privacy mag de bp deze gegevens niet meer aan derden verstrekken. Nu lazen we regelmatig in “Wij bij BP” dat er personen met pensioen gingen, maar niemand meldde zich aan. Dus dat werd zoeken op internet, vragen bij oud-collega's en alles wat verder mogelijk is. Ook mutaties komen niet door, dus als u gaat verhuizen, bij overlijden of wat voor verandering dan ook, geef het alstublieft door aan de secretaris. Hij is u daar zeer dankbaar voor.

Tot slot hoop ik dat het met jullie allemaal goed gaat en dat we volgend jaar wel een reünie kunnen hebben, want ik verheug mij er nu al op jullie weer te zien.

Dus bij deze een TOT ZIENS

De Ziektelkostenverzekering ONVZ en de gepensioneerden van BP

De laatste tijd krijgt de Stichting regelmatig vragen over hoe het nu precies zit met de overgang van actief medewerker naar gepensioneerde in verband met de polis bij de ONVZ

Voor de gepensioneerden is een collectief contract afgesloten. Zodra iemand gepensioneerd wordt, wordt hij/zij gemeld bij ONVZ. Deze schrijft de pensionado van de BP polis in zijn geheel over naar de polis beheerd door de Stichting. Hier behoeft u niets aan te doen het gaat allemaal vanzelf.

Iets anders is als u bij een andere zorgverzekeraar bent verzekerd. Indien u dan alsnog verzekerd wenst te worden bij ONVZ, kunt u zich daar inschrijven. Daarbij kunt u dan – indien gewenst – het contractnummer vermelden van de Stichting Verenigde Gepensioneerden Oliebedrijven.

Met de meest vriendelijke groeten
Stichting Verenigde Gepensioneerden Oliebedrijven

Nieuwe captain PV motorclub

*Ook voor Jan Bevaart is het pensionado leven begonnen.
Jan heeft, als captain van de motorclub, afscheid genomen en zijn taken overgedragen aan Leo Kamphorst.*

Zoals jullie misschien al gehoord hebben ben ik per 1 juli j.l. met pensioen gegaan.

Na 40 jaar ben ik (vanwege Corona) stilletjes via de zij-uitgang voor het laatst naar buiten gewandeld. Het niet normaal afscheid kunnen nemen van collega's die vaak vrienden zijn geworden viel mij zwaar. Toen ook nog eens de penningmeester van de P.V. zei dat ik geen captain mocht blijven en het budget was ingetrokken voor de lente- en herfsttoertocht moest ik even slikken.

Na 24 jaar moest ik het bijltje erbij neerleggen en kon ik geen afscheidstour organiseren.

Gelukkig is Leo Kamphorst bereid het stokje van mij over te nemen en Leo zou Leo niet zijn als hij niet gelijk met nieuwe ideeën op proppen komt.

Het geeft mij een goed gevoel als iemand met zoveel enthousiasme van start gaat.

Tot slot wil ik iedereen bedanken voor de gezellige tijd en de veilige kilometers die we samen hebben mogen beleven. En dat zijn er heel veel geweest.

Tot ziens
Jan

Jan Bevaart (L) en Leo Kamphorst (R)

Als opvolger van Sire Jan, (want zo mogen we hem wel noemen na 24 jaar de captain van de BP Motor sectie te zijn geweest) wil ik, Leo Kamphorst, Jan en ook Nancy (zijn vrouw) bedanken voor de manier waarop jullie de dagtochten en weekenden hebben georganiseerd.

Jullie manier van organiseren is moeilijk te evenaren door jullie persoonlijkheden. Zowel voor de dagtochten als de weekenden stond één ding altijd voorop: VEILIGHEID! De routes die je maakte 24 jaar geleden waren nog op papier en nu op de GPS, prachtig! En één ding is nooit veranderd en zal ook nooit veranderen, want een keertje omrijden :) blijft traditie,

dus die houden wij er zeker in.

24 Jaar captain met een zeer trouwe groep motorliefhebber die meegingen. Niet alleen voor de motorritten maar ook voor de gezelligheid en de teamgeest. Jij en ook je vrouw Nancy hebben de klasse en persoonlijkheid om het eenieder naar hun zin te maken. Dit is iets wat jullie als team onoverwinnelijk maakt. Toen Jan mij vroeg of ik het wilde overnemen hoefde ik daar niet lang over na te denken. Zeker niet toen hij aangaf dat hij mij de komende jaren wil blijven helpen met het organiseren van de ritten en weekenden.

Jan, namens alle BP motorrijders en introducee die de afgelopen 24 jaar mee hebben gereden, BEDANKT BEDANKT en nogmaals BEDANKT!

Een mid-weekje varen op de Friese wateren

In Seconer-Nieuws lezen jullie wel vaker maritieme verhalen die door Klaas Kuipers, Rob van Breda of in een enkel geval door één van de lezers zijn geschreven. Nu is het dan tijd om ook eens een verhaaltje te schrijven over onze maritieme ervaring van een mid-weekje varen op de Friese wateren met een Doerak AK900.

Door Rinus Poppelaars

Na een enkele ervaring met een sloepje op de Zeeuwse wateren vonden we het nu een aantrekkelijk idee om, samen met zwager en schoonzus, een mid-weekje te gaan varen met een echte boot.

Bij de Workummer Jachthaven hebben we een Doerak AK 900, geschikt voor 4 personen gehuurd.

Gelet op onze ervaring hebben we besloten om als onderdeel van de huur een vaarinstructie te regelen, want het is toch wel een "enorm" schip als je nog nooit met een dergelijk schip gevaren hebt.

Gelukkig was de Doerak, met de naam Charlotte, voorzien van een hek- en boegschroef zodat manoeuvreren bij het af- en aanmeren een stuk eenvoudiger werd.

Na de geslaagde vaarinstructie, zeg maar een soort praktijk examen, vertrokken we enigszins gespannen, voorzichtig richting Bolsward.

Al snel raakten we gewend aan het varen al was het passeren van de eerste bruggen enigszins spannend. Al snel vonden we dit juist het leukste om te doen, een beetje manoeuvreren, het schip stilleggen en de brug passeren. De brugwachters zullen bij de eerste passages wel gedacht hebben “daar heb je weer een paar van die beginners”. Al met al ging het ons prima af, vonden wij, we lagen op tijd stil en keurig gepositioneerd en niet dwars op het water of zo.

Met stralend weer, toch wel bijzonder in deze tijd van het jaar, voeren we in een rustig tempo over het kanaal naar Bolsward, gadegeslagen door de runderen in de wei en genietend van het varen en het landschap dat er vanaf het water toch anders uitziet.

In Bolsward aangekomen vonden we een schitterend plekje waar we gelijk ook schoon water konden innemen en vuil water konden lozen. Dat we geen ervaring hadden bleek al snel toen de havenmeester kwam, vlak voordat we een hapje wilden gaan eten in Bolsward.

De havenmeester verwelkomde ons in Bolsward en vroeg ons of we wilden blijven liggen om te overnachten. Toen we hierop bevestigend reageerden keek de havenmeester ons eens streng aan, wees op een bord dat op de wal stond, en vroeg ons of we wisten wat dit bord betekende.

We staarden de havenmeester eens glazig aan waarop hij moest lachen en ons duidelijk maakte dat we op een plek lagen waar kort mag worden afgemeerd door schepen die water willen innemen en vuilwater willen lozen.

Vriendelijk wees hij ons op een ligplaats wat verderop in de haven waar we wel mochten afmeren om te overnachten.

Omdat het niet al te breed was en er om ons heen allerlei kostbare schepen lagen begonnen we, ietwat gespannen, maar heel voorzichtig aan het manoeuvreren. De havenmeester had aangegeven dat we het beste achteruit konden afmeren zodat we wat makkelijker konden wegvaren de volgende dag.

Of hij ons met dit advies heeft willen testen op onze vaarkunst weet ik niet maar ik denk dat hij onze verrichtingen met enige zorg en meelij heeft gadegeslagen.

Datzelfde geldt voor de schippers van de omliggende schepen, iedereen stond te kijken hoe wij dit, voor ons gevoel, enorme schip in een erg smal stukje water gingen keren.

Mede dankzij de adviezen die we tijdens de vaarinstructie hadden gekregen ging het ons niet vlekkeloos, maar uiteindelijk goed af. We lagen keurig op de aangewezen plek en waren nergens tegen aangevaren, al heeft een paar keer niet veel gescheeld.

Trots als pauwen over onze verrichtingen gingen we op pad om Bolsward te verkennen en een hapje te gaan eten.

Na lekker gegeten te hebben gingen we weer aan boord om na een spelletje kaarten, vermoeid van alle ervaringen en indrukken, ons mandje op te zoeken. Op zich is dat op zo'n scheepje een hele ervaring. Zo hadden we geen water om de tanden te poetsen, maar na enig zoeken en de handleiding nog een door te nemen, bleek dat er een schakelaar in de stuurhut zit met als vermelding “accessoires”.

Na het omzetten van die schakelaar werkte de waterpomp en konden we onze tanden poetsen.

Toch wel een hele toestand op zo'n schip maar we hadden er veel plezier in.

De volgende morgen bijtijds uit de veren en op naar het openbare toiletgebouw om te douchen. Onervaren als we zijn verbaasden we ons over de uitstekende voorzieningen waarvan je zomaar gebruik kunt maken. Na een heerlijk ontbijt pakten we de kaart erbij en besloten we om onze tocht te vervolgen naar Sneek. Al met al hebben we gedurende de mid-week heerlijk gevaren en zijn we zonder noemenswaardige incidenten van Workum naar Bolsward, Sneek, Joure, Woudsend, Balk, Heeg, Bolsward en naar de thuishaven Workum.

Al met al zeker een ervaring die voor herhaling vatbaar is,

Arjan Vijverberg, medische dienst, weer in de lucht...

Arjan Vijverberg, heeft in de vorige Seconer-Nieuws uitgebreid verteld over zijn werk in huidige coronatijd. De gevolgen van de Pandemie maakte van de Medische Dienst een "Spoedeisende hulp". Er moest snel- en met gezond verstand geïmproviseerd worden. De improvisaties zijn nu grotendeels in procedures gevat en komt er wat ruimte om ook weer eens wat "regulier" werk te doen en.....eindelijk ook eens met vakantie te gaan.

Hoi Piet,

Ik ben sinds vandaag (31/8) weer in de lucht na 2 weken vakantie. En daar was ik aan toe zeg want de laatste vakantie was met Kerst. Gelukkig weer even kunnen opladen maar duidelijk was wel dat ik mijn accu de afgelopen hectische maanden aardig had leeg getrokken.

We zien duidelijk dat vanaf half juni het weer een stuk drukker is geworden. We zijn weer gestart met de reguliere zorg maar daarnaast gaat er nog steeds veel tijd zitten in de Corona. Met name de medewerkers die zich afmelden vanwege een vakantie in een gebied wat bij vertrek nog geel was maar mij terugkomst ineens oranje was gekleurd. Gevolg was een verplichte quarantaine periode. Daarnaast hebben we nog aardig wat medewerkers gesproken die zelf of hun gezinsleden klachten hadden waarna ze getest moesten worden. Gelukkig was nagenoeg iedereen negatief getest. Wel hebben we in augustus 1 medewerker gehad die positief is getest met alle consequenties die hieruit weer volgden.

Kortom we hebben ons niet verveeld.

Ik heb overigens een aantal hele leuke reacties gekregen op het interview in de **Seconer**. Dus volgens mij was het wel geslaagd :-).

Met vriendelijke groet,

A.M.J. Vijverberg
Medische dienst

DAT KAN OOK NOG EN HEUP DOET LEVEN

Klaas Kuipers deelt met ons zijn ervaringen met een gebroken heup tijdens de Covid-19 pandemie

Zo zit je in Corona of Covid 19 tijdperk en wordt naar je gevoel de boel aardig ontwricht.

Weinig gelegenheid voor activiteiten met anderen en je probeert van de nood een deugd te maken.

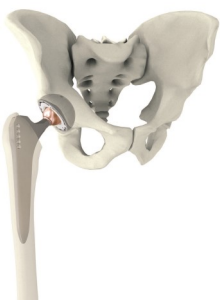
Ben je van plan om samen de badkamer een grote beurt te gaan geven en "pak" je tijdens het douchen alvast de douchehoek aan. Tegels tot aan het plafond en die had ik nou net even niet na moeten drogen. Arm te kort, krukje erbij en poetsen maar. Krukje schampt weg en dan maak je een schuiver net de verkeerde kant op. Grote klap en niet meer overeind kunnen komen.

Een en ander gebeurde zonder kleren aan, dus je voelt je hoogst ongemakkelijk. Stoel en ondergoed aan laten voeren, 112 laten bellen, opgekrabbeld, maar niet kunnen staan. Ondergoed aan en toen was de ambulance er ook. De broeders hadden al snel in de gaten dat de rechterheup in de prak zat en hebben me op de brancard gelegd. Intussen had Ali wat kleren, toiletartikelen en medicijnen bij elkaar gegraid. Door de Corona-maatregelen mocht ze niet mee naar het ziekenhuis. Nog even overleg naar welk ziekenhuis en dat werd het Ikazia in Rotterdam. Stilliggend, niet teveel pijn en al rijdend me geconcentreerd waar we langs gingen, maar in Rotterdam was ik de tel kwijt.

Zonder problemen werd ik afgeleverd bij de spoedeisende hulp, waar foto's werden genomen.

Rond half twee 's nachts lig ik in een bed op de afdeling. Een klein beetje liggen dommelen.

's Ochtends kwam de orthopeed langs om te vertellen hoe men de breuk ging repareren. Het werd een halve prothese. Vooraf nog een MRI scan om te zien of de patiënt Corona-vrij is. Blij dat al dat gesleur voorbij was. Achter in de middag zou de operatie plaats vinden. Verdoofd met een ruggenprik en een roesje. Van de operatie weinig vernomen. Probeerde erna wel overeind te komen, maar ze hadden me goed vastgesnoerd. De nacht na de operatie redelijk geslapen. Lag samen met 4 andere patiënten op een zaal. Daar merkte je eigenlijk weinig van Corona-maatregelen. Er mocht geen bezoek komen en dat gaf een hoop rust. 's Ochtends de fysio aan het bed met de mededeling; Kom we gaan een eindje lopen. Mocht zelf kiezen om te beginnen met een rollator of krukken.

Eigenlijk viel het best mee en van de fysio mocht ik op eigen houtje verder. Elke dag kwam hij even langs voor het verloop en wat nieuwe oefeningen. De orthopeed kwam langs voor controle en nam 2 foto's mee. Voor en na de operatie genomen. We hadden een gezellige zaal en geeneens tijd om TV te kijken. De operatie vond plaats op dinsdag en donderdag hoorde ik dat ze me de volgende dag wilden ontslaan. Een passende tijd afgesproken om me op te laten halen. En zo zat ik vrijdagmiddag om 4 uur weer thuis. Erwin haalde me op en had ook krukken meegebracht.

Zou op 4 juni terug moeten komen voor controle.

Ja, dan zit je daar en kan met 2 krukken lopen, maar verder eigenlijk niets. Op zaterdag een rollator aan laten rukken en dan kun je een bordje met brood en koffie en thee heen en weer slepen. Heb je een heel klein stukje van de regie weer in eigen hand. 14 dagen lang een steunkous gedragen en 's ochtends hulp om die aan te trekken. 26 dagen prikken tegen trombose.

Na 14 dagen mocht de huisarts de krammen bij de wond verwijderen. Eerst 15 en 3 dagen later nog eens hetzelfde aantal. Een paar weken paracetamol geslikt, maar eigenlijk heel weinig pijn. Weer thuis contact opgenomen met een lokale fysiotherapeut en daar wekelijks heen voor wat oefeningen. Na een dikke week konden er met de rollator weer boodschappen worden gehaald. De wekelijkse boodschappen, die ik voor mijn moeder deed werden op toerbeurt gedaan door mijn broer en onze zoons. Van lieverlee werd alles steeds gemakkelijker en kon ik de krukken in huis achterwege laten. De badkamer was in het begin wel een dingetje. Uitmaken, douchen en aankleden op een stoel. Maar ook daar ging het steeds gemakkelijker.

Van het ziekenhuis belde men dat de controle niet eerder kon plaats vinden dan 10 juni. Intussen liep ook de procedure om mijn rijbewijs te vernieuwen. Op 5 juni afgehaald en even met de bus op en neer naar Rockanje. Op 10 juni met chauffeur naar het ziekenhuis, waar ik hoorde dat ik weer alles mocht doen, zoals fietsen en autorijden. Pak van mijn hart want op 12 juni begon onze week vakantie in Vlagtwedde. Intussen stonden de onderbreken en andere zaken al ingepakt.

Staan we 12 juni in Vlagtwedde en horen we daar dat er van 15 juni tot 22 juni is geboekt. De vrolijkheid was snel over. Er was zo gauw geen passende oplossing en in goed overleg hebben we de week daar verschoven naar september. Een nachtje blijven slapen in Aduard en toen weer naar huis. Afijn, we hebben het allemaal overleefd en hopen dat het de komende tijd wat minder hectisch is. Toen ik de hulpmiddelen in Spijkenisse inleverde liep ik daar een oud collega tegen het lijf, die ook iets in te leveren had. Helaas is het noemen van zijn naam (A.D. Te H.) niet meer toegestaan. Gelukkig kunnen we het nog wel navertellen en doen we ons best om gezond te blijven.

Hoop dat de lezers dat ook een beetje lukt. En als redactie tot ziens!
Klaas.

WAT DOE JIJ ZOAL TEGENWOORDIG?

EEN VRAAG DIE OUD-COLLEGA'S ELKAAR VAAK STELLEN BIJ EEN ONTMOETING

Wat doe jij zoal tegenwoordig?

Het komt niet zo vaak voor dat je een oud collega tegenkomt, maar als dat eens gebeurt, gaat het gesprek, nadat er eerst naar de wederzijdse gezondheid is geïnformeerd, en dit naar tevredenheid is beantwoord, meestal in de richting van “wat doe jij nou tegenwoordig”? Mijn reactie is dan naar waarheid, dat wij nu meer dan ooit veel op onze boot zijn. Eigenlijk de hele afgelopen zomer al. We hebben vanaf begin mei tot ca. half augustus aan boord vertoefd. Met name in deze Coronatijden geeft een boot je veel privacy en vooral vrijheid. Voor anker liggen is de perfecte “lock down” en tijdens die hete periode (die eigenlijk zowat de hele zomer duurde) zo nu en dan een beetje zwemmen om af te koelen. Het kan allemaal een stuk slechter denken wij dan. Veel andere mensen dachten daar kennelijk ook over, want de verkoop van, tweedehands boten nam de afgelopen maanden een ongekennde vlucht. Het gevolg daarvan was daardoor wel dat er nu opeens een hoop mensen met weinig kennis en ervaring op het water kwamen en dan is het wel oppassen, met name bij bruggen en sluizen. De reddingmaatschappij heeft deze zomer een record aantal keren moeten uitrukken en moest door de grote drukte soms zelfs weigeren om bij lichte gevallen (bijv. een lege brandstoftank) te hulp te komen. Bel maar een professionele berger is dan het advies. Dan kun gelijk eens ervaren wat een redding op het water kost, want die jongens presenteren meestal een dikke rekening voor een redding.

Terug naar huis

Eenmaal weer thuis pakten we de draad weer op want er lagen nog een paar “projecten” op de plank te wachten om afgemaakt te worden. Een andere interesse van ons is namelijk het luiden van klokken. (Ik schrijf “ons” want klokkenluiden is een gemengd gebeuren). Er zijn ongeveer evenveel mannen als vrouwen lid van ons klokkenluidersgilde. In het verleden heb ik er in Seconer-Nieuws wel eens wat over geschreven.

Maar wat speelt er op dit moment? Op 1 april mag je elkaar zoals we allemaal wel weten, een beetje voor de gek houden, maar tevens viert de stad Brielle dan jaarlijks haar bevrijding van de Spanjaarden. Die bevrijding door de watergeuzen vond ooit plaats in het jaar 1572. Als je daar nu eens 450 jaar bij optelt, dan kom je uit in het jaar 2022. Dat is dus over ca 1 ½ jaar. Een jubileum dus van precies 450 jaar bevrijd! Zo iets moet natuurlijk groots gevierd worden. Het Brielse stadsbestuur heeft dan ook besloten dat dit feest niet zoals gewoonlijk, één dag, maar wel drie dagen zal gaan duren! Er is daarvoor een comité opgericht dat als

belangrijkste opdracht kreeg, er voor te zorgen dat het in die drie dagen dan ook wérkelijk feest is en er dan in de stad van alles te beleven zal zijn. De bevolking kreeg van deze commissie het verzoek om met voorstellen en plannen te komen ter verhoging van de algemene feestvreugde. Als die plannen interessant genoeg zouden worden bevonden door dit feest-comité, dan zou er geld ter beschikking worden gesteld om de uitvoering ervan mogelijk te maken. Samen met een klokkenluiders-vriend hebben we daarop twee voorstellen aan die commissie voorgelegd. Ik diende een plan voor het gieten van een luidklok en mijn vriend kwam met een geheel ander plan waarover zometeen meer.

Een nieuwe klok

Mijn voorgestelde plan was om een bronzen luidklok op straat laten gieten. Iets wat natuurlijk wel bijzonder genoemd mag worden. Die klok zou ca 300 kg gaan wegen. De gieting zou op de eerste feestdag (1 april) direct onder aan de toren van de kerk moeten plaatsvinden. Op de tweede dag zou het brons voldoende zijn afgekoeld om de klok uit haar mal te kloppen zoals dat heet, en op de derde dag, drie april dus, zou ze de toren in worden gehesen om tenslotte voor de eerste keer te worden geluid. Dit uiteraard door het klokkenluidersgilde. Op die manier zou er een blijvende herinnering ontstaan aan enerzijds de bevrijding van de stad in 1572 en tevens de viering daarvan 450 jaar later in 2022. Het mooie van zo'n klok is dat als het goed is, ze eeuwenlang meegaat. Als wij over een tijdje allemaal al lang zijn overleden, hangt die klok dan nog steeds rustig aan z'n luidbalk in de toren, te getuigen van deze 450 jarige viering. Er zijn maar weinig objecten in de wereld die zo oud worden als klokken. Je kunt dus rustig spreken van een duurzame investering. Onze oudste klok bijvoorbeeld, stamt uit de veertiende eeuw!

Zo'n gieting in de openbare ruimte zoals dat zo mooi heet, is natuurlijk een spectaculaire gebeurtenis om als toeschouwer naar te kijken. Zeker als dat s 'avonds gebeurt zoals we van plan zijn want er komt het nodige vuur bij kijken. Ook de media zullen hier vermoedelijk wel belangstelling voor hebben. Er is in ons land eigenlijk maar één klokengieter die een dergelijke klus tot een goed einde kan brengen en dat is de Groningse klokkengieter Simon Laudy uit Finsterwolde.

Een kopie. . .

De oudste klok die in de toren hangt is een kanjer met een gewicht van bijna viereneenhalve ton! Zie de foto hiernaast. Die klok is in het jaar 1482 door de Utrechtse klokkengieter Steven Butendic eveneens onder aan de Brielse kerktoren gegoten. Het aardige is nu dat de ontwerper van de nieuw te gieten klok ons heeft beloofd dat de nieuw te gieten klok, die natuurlijk aanzienlijk kleiner is, qua vorm een kopie te laten zijn van die ruim vijf eeuwen oude kanjer uit 1482.

De nieuwe klok wordt dus een klein zusje van die oude klok. Het aardige daarbij is tevens, dat zowel de ontwerper als de gieter van de nieuw te gieten klok beide oorspronkelijk eveneens uit Utrecht afkomstig zijn.

Carillon

Ik noemde al eerder dat we niet één, maar twee voorstellen hebben ingediend. Dat andere plan vraagt om enige uitleg en daarvoor moeten we even de vaderlandse geschiedenis induiken;

De 80 jarige oorlog vond plaats tussen 1568 en 1648. Het was een combinatie van een machtsstrijd en een godsdienstoorlog. Katholicisme dus (Spanjaarden) versus Protestantisme (de Nederlanden onder leiding van Willem van Oranje én de Oranje gezinde watergeuzen). Kort na de inname van den Briel in april 1572 door de watergeuzen, werd in juni van dat jaar ook Gorkum door hen bevrijd. Er werd de bevolking daar aanvankelijk godsdienstvrijheid toegezegd, maar daar kwam in de praktijk blijkbaar niet veel van terecht, want 19 katholieke geestelijken werden er gevangen genomen en later naar Den Briel gebracht.

Daar werden zij ondanks een oproep middels een brief van Willem van Oranje dit niet te doen, toch opgehangen in een oude turfschuur die aan een vernietigd klooster toebehoorde. Een zinloze misdaad! Veel later heeft de kerk die geestelijken zalig en jaren daarna zelfs heilig verklaard. Zodoende werd Brielle daardoor ook nog een bedevaartsplaats.

Nu weer even terug naar het tweede door ons ingediende plan. Het was natuurlijk niet de bedoeling om deze trieste gebeurtenis met die monniken te doen herleven, want daar vind je vast geen vrijwilligers voor..... Maar het gegeven was wel een aanleiding voor wat we wél hebben voorgesteld, namelijk om een groep mannen en vrouwen gekleed als monniken en nonnen al Gregoriaanse liederen zingend, in een soort processie door de stad te laten lopen. Zij zouden dan daarbij een draagbaar carillon, bestaande uit ca 14 grotere en kleinere klokken, met zich mee dragen.

Een ervaren beiaardier gaat dit klokkenspel dan bespelen en op die manier het gezang van de monniken ondersteunen.

Zo'n bijzonder optreden hoeft niet eenmalig te zijn en kan in de daarop volgende jaren steeds worden herhaald tijdens de jaarlijks terugkerende 1 april viering te Brielle. Hier gaat het dus ook weer om een investering die wat langer mee kan gaan zo betoogden wij bij het indienen van dit plan. Groot was onze vreugde toen beide plannen werden goedgekeurd. We kregen niet het volledige bedrag, maar moesten als klokkenluiders zelf nog het ontbrekende geld bijeen zien te brengen en daar zijn we nu mee bezig. We leven in Nederland, dus er moeten ook nog de nodige vergunningen worden aangevraagd en er moet natuurlijk nog een goede historisch verantwoorde tekst worden bedacht die op die nieuwe klok komt te staan. Een tekst dus, die daar voor eeuwig op zal komen te staan. Kortom, er zijn zoals ik in het begin al zei; er zijn nog een paar projecten die er op wachten om door ons afgemaakt te worden. . .

Rob van Breda

PV UPDATE GROTERE EVENEMENTEN

Begin dit jaar hebben wij plannen gemaakt om een aantal grotere evenementen te organiseren. Deze evenementen vragen vaak veel voorbereiding en zouden deze later in het jaar plaatsvinden.

We zien ons nu, in deze bijzondere tijd, genoodzaakt beslissingen te nemen over aanpassing of stopzetten. In sommige gevallen zijn we geïnformeerd door de leverende organisatie over het annuleren dan wel uitstellen van het evenement.

bp heeft zelf de grote bijeenkomsten die gepland zijn voor het einde van dit jaar geannuleerd en wil niet dat wij met grote aantallen bij elkaar komen. Daarom willen wij graag een update geven over de volgende, vanuit het PV bestuur, georganiseerde evenementen.

- Groots met een zachte G: de organisatie heeft ons laten weten dat dit is verplaatst naar juni 2021
- Kinderdagtocht: deze is geannuleerd met een aantal belangrijke redenen, als grote groep kunnen en mogen we geen gebruik maken van gezamenlijk vervoer. De pretparken zijn wel weer gedeeltelijk geopend maar voor groepen kunnen we niet reserveren, daarnaast gelden er allerlei maatregelen in de pretparken waarbij we niet als groep of groepjes gebruik kunnen maken van de attracties. Daarnaast is helaas ook het Sinterklaas feest voor de jongere kinderen geannuleerd, dus is er 1 aanpak gekozen.
- Londen: voor dit jaar geannuleerd, mede omdat het vervoer met de boot en de bussen niet mogelijk zijn in lijn met alle maatregelen.

Kleinere evenementen vanuit de diverse secties van de PV zullen alleen in lijn met RIVM richtlijnen georganiseerd kunnen worden en worden via de normale kanalen gecommuniceerd (intranet, email van de captain). Wij weten niet wanneer we grotere evenementen wel kunnen laten plaats vinden, er zijn heel veel zaken waar we van afhankelijk zijn. In de eerste plaats de Covid-19 maatregelen en daarbij behorende (reis) restricties.

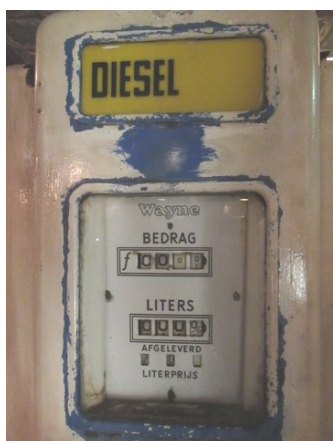
Als wij bovenstaande of andere grotere evenementen weer kunnen organiseren, dan laten wij dat zo snel mogelijk weten!

Het bestuur van PV Get Connected

HISTORISCHE BP POMP..

Tijdens een weekendje weg in Hotel Loco in Lieveelde, een van de kerkdorpen van de Nederlandse gemeente Oost Gelre in de Achterhoek, ontdekte de vrouw van Joop van Waardenburg een oude bp-pomp uit 1932, het geboortjaar van Joop.

Aan het verzoek aan de redactie om deze foto's te publiceren geven we graag gehoor.

BERICHT UIT SENEGAL NO. 30

Aad van Biezen

In de vorige aflevering vertelde Aad van Biezen over een jonge vrouw die als kokkin bij hem in dienst is. Baty, zo heet ze, wil met timmerman Chekh trouwen. Haar moeder vraagt, als bruidsschat het onbetaalbare bedrag van €4.300,- voor haar dochter.

Aad bemiddelde tussen moeder en bruidspaar over de hoogte van de bruidsschat. Hij krijgt het voor elkaar dat, wanneer hij belooft de kosten van het trouwfeest te betalen, zij akkoord zal gaan met het voorgenomen huwelijk. "Oh ja" zegt de moeder nog net op tijd, "En voor mij een extra € 100,- voor een mooie jurk." Eind goed al goed" zou je denken. Maar nee; de kersverse schoonmoeder eiste haar schoondochter op en zo vertrok Baty na het trouwfeest naar een 80 km verderop gelegen dorp, naar een familie die ze nauwelijks kende. Zo raakte Aad, door zijn goed bedoelde daad, zijn kokkin en de betaalde bruidsschat kwijt.

De nare geschiedenis die hieronder beschreven staat, krijgt door tactisch ingrijpen van Aad toch nog een "Happy End".

Huwelijk van Baty en Chekh met onverwachte gevolgen.

Van de bruiloft kan ik me niet meer zoveel herinneren maar het feest was erg leuk en lawaaiig en duurde tot de zon alweer op was.

Dit huwelijk had ook nog gevolgen voor ons huishouden. Wat deed erop; De moeder van Chekh woonde met haar gezin in de buurt van een groot natuureservaat; Parc National Du Delta Du Saloum. Dicht bij de plaats Joal Fadiout zo'n 80 km van ons dorp Toubacouta af, in een echte negorij.

Deze schoonmoeder eiste dat Baty bij haar kwam wonen, zodat zij Baty kon africhten tot een goede vrouw voor haar zoon en als een gehoorzame schoondochter. En zo vertrok Baty met Chekh naar zijn moeder en zussen en ik was mijn hulp kwijt! Ik had gelukkig weer snel een goede "bonne", voor ons geen probleem dus. Maar Baty had minder geluk met haar schoonmoeder en schoonzussen, want deze meisjes stopten direct met werken en lieten alles in het huishouden aan Baty over. Inderdaad als Assepoester. Dat was elke dag water halen, koken, wassen, schoonmaken, tuin, geiten, kippen bijhouden; een slavenbestaan. De tucht werd met strenge hand toegepast, ze werd geslagen uitgescholden en gekleineerd enz. Ja, en haar man dan, denkt u?

Nou, die was terug naar zijn werk in Toubacouta. Het slaan en alles begon toen hij weg was, ze had daar géén leven. Ik wist nergens van en Chekh ook niet want Baty was bang het hem te vertellen want deze Afrikaanse mannen vallen hun moeder niet af! Na zo'n 2½ jaar bezocht Baty samen met Chekh haar eigen moeder in Toubacouta en ze kwamen ook bij mij op bezoek. Chekh ging na enige tijd met de bewakers voetballen en ik bleef met Baty achter. Zij vertelde zo goed als mogelijk over haar situatie en smeekte om een baan. De timmerman waar Chekh werkte was ermee gestopt wegens ernstige ziekte en Chekh zat nu dus zonder werk.

Ik heb Baty toen direct als kok in dienst genomen. Ze moest van mij gelijk beginnen. Ze wilde eerst nog haar spullen bij haar schoonmoeder gaan ophalen. Ik zei: "Als je daar komt, laten ze je niet meer gaan, ze sluiten je op! Overleg met Chekh had als resultaat dat hij terug ging om haar bagage op te halen. ➡

Hij had ondertussen ook wel door wat er aan de hand was. Maar omdat ik zijn vrouw als kokkin claimde had hij een goed excuus voor zijn moeder dat Baty niet terug kwam! Einde van een ellendige tijd voor dit meisje/vrouw.....

Ze is nog steeds bij mij in dienst en heeft ze intussen twee kinderen, jongens van 6- en 8 jaar die **wel** naar school gaan. Baty heeft bij beide bevallingen een Keizersnede ondergaan in het lokale ziekenhuis van Sokone. De kunde en hygiëne staan daar op zo'n laag punt dat zij met ernstige wondontstekingen het ziekenhuis heeft verlaten. Ze mag niet meer zwanger worden, in verband met bevallingscomplicaties, daarom betaal ik voor haar een periodieke "prikpil" Baty en Chekh zijn daar erg dankbaar voor. Na beide bevallingen was Baty wel 3- a 4 maanden uit de roulatie. Nog steeds heeft ze pijn aan de inwendige en uitwendige littekens. Met deze klachten en wanneer zij zich niet goed voelt blijft ze toch gewoon doorwerken. Ik stuur ze dan naar huis of naar de lokale militaire kliniek in Toubacouta. Zo breng ik toch een beetje licht en verlichting in een kansarm leven.

Ik begon het verhaal met het verhaal dat mijn kokkin niet lezen, schrijven en rekenen kon. Nu vele jaren later ben ik begonnen haar rekenles te geven. Ik heb drie maanden gepland om cijfers te leren en rekenen tot 100, ik ben benieuwd.

Groeten van Aad van Biezen uit Senegal.

TEGELWIJSHEDEN

HARM JAGER †

dinsdag 8 september 2020

STAD & REGIO 9

VAN WIEG TOT GRAF

In deze rubriek vertellen we het verhaal van een overleden regio-genoot. Is er iemand die niet vergeten mag worden? Laat het ons weten: rd.reageren@ad.nl.

Charmante havenman verloor kunstenaarsziel

Harm Jager (92)

werkte zijn hele leven in de haven, maar in zijn hart was hij een kunstenaar. Hij speelde toneel en zong operette. Na zijn pensioen schilderde hij vooral veel maritieme landschappen, een hobby die stopte toen zijn vrouw overleed. Met haar doofde zijn artistieke leven.

▲ Harm en Marja samen op de bank. Vader en dochter deelden veel, onder meer de liefde voor operette. PRIVÉFOTO

Harm Jager was een vlin-der, een ontzettende charmeur. „Ik zou je wel willen schilderen“, was één van zijn favoriete uitspraken. Flirten deed hij graag, maar altijd was het onschuldig. „Mijn moeder had er geen problemen mee. Ze wist toch dat hij altijd naar huis kwam“, lacht Marja Jager, hun dochter.

Want er was maar één vrouw zijn maatje, zijn „anker“, en dat was Annie. De in Rotterdam-Noord geboren Harm leerde zijn vrouw kennen op de zangvereniging van de Zeeuwse vereniging Zeelandia. In 1961 verhuisden ze naar Hoogvliet. Samen kregen ze drie kinderen: Willem, Theo en Marja.

Liefdesfilms

Zo rustig en kalm als Annie was, zo enthousiast en emotioneel was Harm. Naar liefdesfilms kon hij de laatste jaren niet kijken, dan huilde hij tranen met tuiten. Hij was een lieve, praatgrage man die graag mensen om zich heen had, aldus zijn dochter. „Met iedereen maakte hij een praatje.“

Omdat zijn moeder een Zeeuwse familie had, was Harm al op jonge leeftijd betrokken bij de vereniging Zeelandia, die uit verschillende afdelingen bestond. Zijn vader was actief binnen de reisclub, Harm speelde rollen bij de toneelclub en zong bij de zangvereniging.

Zijn eerste rol was die van Zeeuws meisje op zijn zevende, zijn laatste koning Menelaos op zijn 76ste. Harm had een goede stem. Zijn hele leven nam hij zangles en zat hij bij operetteverenigingen.

Hoewel kunst altijd Harms passie was, is de haven altijd zijn werkterrein geweest. Als 14-jarige hielp hij mee op de waterboot, waar zijn vader kapitein was. Tijdens de oorlog werd de boot door Duitsers ingericht als

“Mijn vader was een lieve, praatgrage man die graag mensen om zich heen had

–Marja Jager

▲ Harm als koning Menelaos. PRIVÉFOTO

blusboot. „Zijn vader, mijn opa, had daar natuurlijk geen zin in. Daarom zijn ze een tijdje ondergedoken geweest“, vertelt Marja. „Na de oorlog gingen ze samen aan de slag op de waterboot. Die twee waren heel hecht, net zoals ik altijd hecht met mijn vader ben geweest.“

Onder zijn vaders hoede werkte Harm zich op van knecht tot stuurman. Vrij kort na het overlijden van zijn vader in 1955, zegde hij zijn baan op na een ruzie, en ging hij elders aan de slag. Voor de BP vervoerde hij 22 jaar lang olie naar schepen, hierna

werkte hij in de buitendienst van de Verenigde Tankrederij.

Na zijn pensioen in 1991 had hij volop tijd voor zijn passies. Samen met Annie reisde hij met hun caravan door heel Europa. Onderweg maakte hij vaak schetsen van mooie bootjes en landschappen. En naar zijn kinderen stuurde hij door hem geschilderde kaarten met verhalen. „Hij noemde zichzelf maritiem schilder, en verkocht ook aardig wat aquarellen“, aldus Marja.

Ze laat een paar werken zien. Van grote schepen in de Rotterdamse ha-

ven tot kleine bootjes in Italië: de laatste decennia schilderde Harm vaak en veel.

Een schrijver was hij ook. Toen zijn kleinzoon een paar jaar terug een Facebookaccount voor hem aanmaakte, was het hek van de dam. Op zijn pagina schreef Harm lange verhalen. Over vroeger, over schepen en over zijn eigen leven, vaak met een foto van een schilderij. Binnen een paar jaar had hij zevenhonderd Facebookvrienden. Marja kan haar vader uittekenen achter de computer.

Oude foto's

Zeven jaar geleden overleed Annie. De verf droogde uit, kwasten verdorpen en doeken belandden onder een dikke laag stof. Tot aan zijn dood heeft Harm niet meer geschilderd. Kijkend naar oude foto's, zo spendeerde hij zijn dagen. „Dan dacht hij aan hoe het vroeger was, met mijn moeder. Hij heeft het ontzettend moeilijk gehad“, vertelt Marja.

Gelukkig woonde Marja om de hoek. Al sinds haar dertiende ging ze met haar vader mee naar de operettevereniging. Samen zongen ze menig duet. En dan waren er nog de activiteiten van de woonvereniging, en de troost van Facebook. Iedere dag hadden ze contact. Op 8 juli viel Harm in huis en op 10 juli overleed hij aan de gevolgen daarvan. Net als de dirigent Ennio Morricone, die toevallig in dezelfde week overleed.

DE GIETING

Het gieten van een klok is vakwerk. In een eerdere bijdrage beschreef Rob van Breda het plan om op locatie een klok te laten gieten.

Onderstaande bijdrage beschrijft aardig wat daarbij komt kijken.

Een klokkengieting.

In het vorige stukje schreef ik al over onze plannen om in 2022 op locatie een klok te laten gieten. Toen we vernamen dat er ergens in Duitsland door dezelfde klokkengieter bij een kerk door hem een klok zou worden gegoten, bedachten we dat het misschien wel nuttig (en leuk) zou zijn om dat eens van nabij mee te gaan maken. Dan zou de kans dat we over anderhalf jaar voor verrassingen zouden komen te staan ook met een stuk kleiner zo redeneerden wij. Na enig heen en weer mailen werden we uitgenodigd om bij de gebeurtenis aanwezig te zijn en zo vertrokken we met drie klokkenluiders in de richting van de plaats Gardelegen. Net over de grens van het voormalige Oost-Duitsland, ergens tus-

sen Hannover en Maagdenburg . (zie ster) Een dunbevolkt gebied, zoals later zou blijken. Na ruim zeshonderd kilometer rijden kwamen we aan in een keurig net stadje met dito hotel. De gietploeg zou pas de volgende dag arriveren en wel in een dorpje genaamd "Berge", iets ten Noorden van het plaatsje Gardelegen. Het kerkje van het dorpje Berge beschikte over twee klokken, maar men wilde er nu graag een derde aan toevoegen. *(Veel kerken in Duitsland zijn, net als in Nederland hun klokken kwijtgeraakt als gevolg van de "klokkenroof" in WO2, dus om aan brons te komen voor de Duitse oorlogsindustrie)*

De gieting zou al in april van dit jaar hebben plaatsgevonden, maar was door Corona uitgesteld naar september en nu was het zover. De hele bevolking van 340 personen had haar steentje bijgedragen om er een groots feest van te maken. Er waren allerlei attracties, muziekgroepen, kinderkooren enz. Middels affiches was de hele omgeving geïnformeerd over de aanstaande gieting. Op het hoogtepunt waren er ruim 1000 bezoekers!

Oven opbouw

Toen de gietploeg uit het Groningse Finsterwolde de volgende dag arriveerde, gingen ze direct aan de slag. Eerst kwam er een kleine kraan om de gietmal van de te gieten klok, die vooraf in de werkplaats was vervaardigd, heel voorzichtig van de kleine vrachtwagen, naar de gietplek te brengen. Direct erna werd begonnen met het bouwen van de oven en het in elkaar zetten van een stalen gebouwtje dat hoofdzakelijk als functie had om een zware stalen balk met een kettingtakel te ondersteunen om later in het proces, de gietkom met het gloeiendhete vloeibare brons te kunnen verplaatsen.

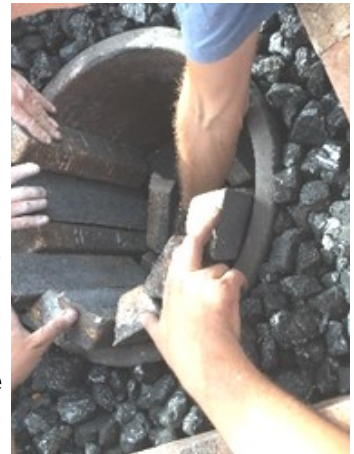

Toen de oven van vuurvaste stenen eenmaal gereed was en de gietkom erin was geplaatst, werd de ruimte tussen de kom en de stenen opgevuld met kolen. Vervolgens werd de oven aan de bovenkant afgedekt met een ijzeren plaat, met daarin een gat voor een schoorsteen die boven het gebouwtje zou gaan uitsteken.

Het vuur gaat er in.

Onderin de oven waren een paar openingen. Deels om het vuur aan te kunnen steken, maar ook om twee met de hand aangedreven blowers op aan te sluiten. (het hele proces geschiedt zonder elektriciteit!) Dit alles was bedoeld, om het vuur langs de gietkom flink aan te kunnen jagen, want in ca 5 uur tijds moest er 660 kilo brons worden verhit tot een temperatuur van ca 1250 graden! Een plechtig moment brak aan, toen de organisator / opdrachtgever van het project werd gevraagd om het vuur onderin de oven met een fakkel aan te steken. Aanvankelijk kwam er uit de ijzeren schoorsteen een hele hoop dikke rook, maar geleidelijk werd dat minder en kwam er een mooie rood-blauwe vlam van ca een meter hoog uit de schoorsteen ten teken dat het vuur de gietkom helemaal omvatte.

Het brons, aangeleverd in broodjes, paste maar net in de gietkom. Het volume van die kom bleek dan ook maar net voldoende voor de hoeveelheid vloeibaar brons, nodig om deze klok te kunnen gieten. Een grotere klok zou men dus hiermee niet kunnen gieten en dat zou blijken. Hoewel alles volgens plan goed verliep, (het was zeker de 25ste gieting die deze ploeg uitvoerde) duurde het wel wat langer dan was voorzien om het brons goed op temperatuur te krijgen.

De gieting

Om ca half elf die avond was het dan eindelijk zover. De temperatuur en dus de vloeibaarheid van het brons werden geschikt geacht voor de gieting en nu werd het spannend! Nu zou één muurtje van de oven worden weggeslagen, waarna de gloeiend hete vuurvaste stenen én massa gloeiend hete kolen over de grond rolden. Vooraf was de grond om de oven heen met grote hoeveelheden water drijfnat gemaakt, maar desondanks was de roodgloeiende, brandende massa die nu opeens vrij kwam wel even schrikken voor de grote groep belangstellenden die achter dranghekken het geheel stonden te aanschouwen. De gietploeg wist

natuurlijk wat er komen ging en stond al klaar met grote harken om zo snel mogelijk de gloeiende stenen en kolen uit de baan van de gietkom naar de gietmal te harken.

Met behulp van de kettingtakel met een speciale klem werd de gietkom nu uit het vuur gehesen, waarna men haar voorzichtig in de richting van de gietmal schoof. Vervolgens werd er rond de kom een speciale beugel geplaatst. Hieraan werd ze opnieuw opgehesen maar nu zodanig, dat ze gemakkelijk kon worden gekanteld. Toen de kom voldoende hoog was opgetakeld, werd ze door twee man langzaam gekanteld, waarna er een straal roodgloeiend vloeibaar brons in de gietmal verdween. Nu en dan werd dit even onderbroken om wat verontreinigingen die bovenop de vloeistof in de kom dreven te verwijderen waarna men weer verder goot. Het was doodstil. Iedereen voelde de spanning.

Op een zeker moment werd geroepen; Ze is vol!! De kom was nu bijna leeg en werd omlaag gelaten. De leden van de gietploeg omhelsden elkaar want het was vermoeiend maar tot op het laatste moment vooral erg spannend geweest!

Er stond al bier gereed voor de viering van de geslaagde gieting, maar voor een paar leden van de ploeg bleek dit nét iets te veel geweest, zo bleek de volgende ochtend. . .

Het uitpakken

De volgende (zondag) morgen, had de klok naar schatting nog een temperatuur van ca 800 graden. Er moest dus nog even worden gewacht met het verwijderen van de mal. Rond een uur of één begon men alvast met het verwijderen van de ijzeren platen waarmee de mal was verstevigd. Daarna werd na een tijdje begonnen met het loskloppen van de mal zelf. Dit materiaal is een speciaal soort zilverzand. Heel geleidelijk werden nu de vormen van een klok zichtbaar. Er kwam een mooie gave luidklok tevoorschijn toen de laatste resten van de mal waren verwijderd.

Nadat ze wat verder was afgekoeld werd ze opgehesen en brak er opnieuw een spannend moment aan. Een opdrachtgever besteld namelijk niet alleen een klok, maar eigenlijk een klank! Ze moet immers qua klank goed bij de twee andere klokken passen. Vaak worden klokken te dik gegoten, om ze daarna aan de binnenzijde uit te draaien (kotteren eigenlijk) net zolang tot ze de juiste klank voort brengen. Deze gieter echter, giet zijn klokken “op klank”, dus in één keer goed op toon.

Toen wij de volgende ochtend weer richting Nederland reden werd de klok met een kraan de toren in gehesen. Later die week kregen we van de gieter nog een kort filmpje opgestuurd waarop de drie luidende klokken te zien (en te horen) waren, die samen een mooi melodisch geheel vormden.

Wij waren een bijzondere ervaring rijker en wisten nu ook zo'n beetje wat ons over anderhalf jaar te wachten staat.

Rob van Breda

PENSIONERING

Of medewerkers met pensioen (zijn) gaan vernemen wij overwegend uit de personalia in de Wijbijbp. Feitelijk is het onze enige bron van informatie of de medewerker moet zichzelf als gepensioneerd aanmelden bij Seconer.

We hebben geïnventariseerd wie er in de afgelopen maanden met pensioen zijn gegaan en deze informatie vergeleken met de aanmeldingen voor Seconer.

We constateerden dat vrijwel niemand zich had aangemeld hetgeen deed vermoeden dat medewerkers niet geïnformeerd zijn over de mogelijkheden om aan te melden voor Seconer.

We hebben bp wederom verzocht om medewerkers die met pensioen gaan de welkomstbrief Seconer te overhandigen zodat men kan besluiten om aan te melden bij Seconer.

Omdat Seconer-Nieuws ook door actieve medewerkers wordt gelezen adviseren wij om onderstaande gegevens te noteren zodat je deze beschikbaar hebt als je met pensioen gaat.

Stichting Seconer

email: secretaris@seconer.nl

tel.: 078 - 6763237

PUZZELS, GRAPPEN EN MEER....

Geweldig! 😂

Erfenis

Een man ligt te wachten en weet dat zijn einde nabij is. Aan zijn bed zitten de verpleegster, zijn vrouw, zijn dochter en twee zonen. Hij richt zich tot zijn zonen en zegt:

"Gerard, ik wil dat jij de villa's in de Vogelwijk en Wassenaar neemt. Peter, ik wil dat jij al de kantoren op de Vijverberg neemt. Trudie, jij krijgt de flatgebouwen aan de Laan van Meerdervoort en Sara, mijn liefste vrouw, neem jij alsjeblieft al de residentiegebouwen in de stad."

De verpleegster is helemaal sprakeloos als zij dit aanhoort. Dan, als de man is overleden, zegt zij: "Mevrouw, wat is uw man een hard werkend mens geweest, dat hij zoveel eigendommen heeft verworven."

Sara antwoordt: "Eigendommen? Hij had het over zijn krantenwijk!" 😊

PERSONALIA

Met Pensioen :

in deze editie: 247 ervaringsjaren gepensioneerd

1 april 2020	Dhr. J. (Jaap) Mastenbroek, Cost Engineer, 14 dienstjaren
1 juli 2020	Dhr. J. (Jan) Bevaart, Asset Trainer, 40 dienstjaren
1 juli 2020	Dhr. R. (Rob) van Winkelhof, Allround Operator, 40 dienstjaren
1 juli 2020	Dhr. H. (Henk) Koppers, Senior Operator, 40 dienstjaren
1 juli 2020	Dhr. J.R. (John) Termaaten, Senior Waste and Soil, 39 dienstjaren
1 juli 2020	Dhr. E. (Eric) Sannes, Allround Laboratory technician, 38 dienstjaren
1 juli 2020	Dhr. R.H.J. (Roelf) Dost, Allround Operator, 36 dienstjaren

Overleden :

29 februari 2020	Mevr. Borkent—de Rooij, echtgenote van Rob Borkent, 68 jaar
12 juli 2020	Dhr. B.A. (Ben) Vasseur in de leeftijd van 82 jaar
10 juli 2020	Dhr. H. (Harm) Jager, in de leeftijd van 92 jaar
8 augustus 2020	Dhr. A. (Aart) Donker, in de leeftijd van 73 jaar
8 augustus 2020	Dhr. P.J. van der Gaag, in de leeftijd van 80 jaar
20 augustus 2020	Dhr. P.M. Kok, in de leeftijd van 75 jaar
29 augustus 2020	Mevr. Kranenburg—van Endhoven, in de leeftijd van 85 jaar
3 september 2020	Mevr. Van Sorge—Kok, in de leeftijd van 92 jaar
27 september 2020	Dhr. H. (Huub) Daxböck, in de leeftijd van 70 jaar

Jubilarissen > 30– jarig jubileum: (bron Wijbijbp)

1 juli 2020	Dhr. C. (Cees) Zwiers — 30 jaar
1 september 2020	Dhr. O. (Occo) Jansen — 35 jaar
1 september 2020	Dhr. R.F.A. (Rob) van Roon — 30 jaar
8 oktober 2020	Mevr. S. (Sylvia) Schipper-Harteveld — 30 jaar

De redactie ontvangt, vanwege de privacywetgeving (AVG), **niet automatisch** bericht van overlijden.
Als u er prijs op stelt om het overlijden te publiceren in Seconer-Nieuws stuur dan een overlijdensbericht naar:
redactie@seconer.nl

BELANGRIJK!

Seconer-Nieuws en de Algemene Verordening Gegevensbescherming:

Gegevens mogen niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van BPRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u Seconer-Nieuws wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres: Redactie@seconer.nl

seconer

Stichting Senioren Contact Nerefco, contactorgaan voor senioren van bp Raffinaderij Rotterdam en Texaco

REDACTIE SECONER-NIEUWS

Rinus Poppelaars

Eindredactie
Bogerdweg 39
4315CB DREISCHOR
0623695978

Poppelm@zeelandnet.nl

Piet van Kessel

Scherpenhoek 80
3085EG ROTTERDAM
010-5016851

Kessel.PA@inter.nl.net

Klaas Kuipers

Slotlaan 28
3233DD OOSTVOORNE
0181-485797

klaas-ali.kuipers@planet.nl

Rob van Breda

Lumeyweg 49
3231CD BRIELLE
0181-416364

rivanbreda@gmail.com

BESTUUR STICHTING SECONER

Gerrit van de Peppel, Voorz.

Damiaanstraat 21
4834WB Breda
06-29061118

voorzitter@seconer.nl

Paul Vieveen

Van Hogendorpstraat 9
3299AR Maasdam
078 6763237

secretaris@seconer.nl

Piet Timmers

Eemsteyn 1
4251HM Werkendam
06 22898310

penningmeester@seconer.nl

Leny Voorberg

Annie M.G. Schmidtsingel 34
4421TA Kapelle
06 30609798

leny@seconer.nl

Jan Ketellapper, IT-zaken

Gaarde 7
3232 VW Brielle
06 19200128

info@seconer.nl

Rinus Poppelaars

Bogerdweg 39
4315CB Dreischor
06 23695978

redactie@seconer.nl

Rekening nummer Stichting Seconer: NL57RAB0 00142030600

BELANGRIJKE ADRESSEN

Seconer mutaties
Nieuw lid - Recent gepensioneerd

www.seconer.nl Klik aan: CONTACT en vragen aan bestuur
Kies doorgeven: Personalía/adreswijziging/e-mail wijzigen
of schriftelijk Van Hogendorpstraat 9 3299 AR Maasdam.

Pensioenfonds BP

website: www.pensioenfondsbp.nl

adres: Pensioenfonds BP

p/a Syntrus Achmea

Postbus 90170, 5000 LM Tilburg

Telefoon (09.00-17.00 uur): 013 4622352

e-mail: pensioenfondsbp@achmea.nl

ASR Levensverzekering N.V.

Postbus 2072– 3500HB Utrecht

Tel.: 030-2574400

e-mail: www.asr.nl/e-mail

Www.mijnaspensioen.nl/chevron

bp Raffinaderij Rotterdam B.V.
Doorgeven van mutaties:

T.a.v. afdeling HR-services

Postbus 1131

3000BC Rotterdam